V évfolyam. 1912. augusztus hó 17. 30. szám.

Janosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre — — — — — — 10 K.
Félévre — — — — — — 5 K.
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
Dr MARTON ADOLF.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők
Megjelenik minden szombaton.
Nyilttér sora 40 fillér. — Hirdetések megegyezés szerint közöltetnek.

Elárusítás Jánosháza és vidéke részére
Schlesinger Rudolf fakereskedőnél
JÁNOSHÁZA.

Hatschek szabadalma a jelenkor legjobb tetőfedő anyaga. Igen fontos! Minden Eternit-lap
„ETERNIT"
szóval van megjelölve. Szívoskedjék mindig határozottan
HATSCHEK-FÉLE
ETERNIT-palát kérni.
Magyarországi központ:
ETERNIT MÜVEK : Hatschek Lajos
Budapest, VI. Andrássy-út 33. szám.

Pénzügyi zavarunk okai.

Ha figyelemmel kisértük gazdasági és kereskedelmi életünkben a közelmultban lezajlott 3—4 év eredményét, szomorúan konstatálhattuk, hogy dacára a jó terméseknek, a legszükségesebb élelmi és háztartási cikkek óriási módon drágultak, a lakásbérek háromszorosan emelkedtek.

Meglepett minket e nagy változás s a legnagyobb elhatározás dacára sem tudtunk egy kibuvót, egy felderitő okot kihámozni e gordiusi csomó megoldására; nem pedig azért, mert gondolatainkat a merész üzleti spekuláció kötötte le csupán s a saját javainkból mindnyájan kettős hasznot óhajtottunk nyerni, nem számitva azt, hogy ezzel magunk alatt vágjuk le először is a fát, pedig ha egy kissé jobban szétnéztünk volna hétköznapi életünkben, tisztán állott volna előttünk az ok, hogy a tiltó vámok oltalma alatt erősbödtek az ipari kartelek s üzemüknek nagyarányu fejlesztését tüzték ki a gyári vállalatok és a rohamosan fejlődő gazdasági élet maga után vonta a bankok alaptőkéjének évről-évre 5—10 millióval való emelését. Az ipari termékek áremelkedése maga után rántotta a földbirtok érték emelkedését is és sok pangó iparvállalatok részvényei nem remélt árfolyammagasságba jutott. Kis és nagy embereket elkábitott a »Huuzlás« s ezreket, százezreket áldoztak spekulációjuk kielégitésére. Senki sem vette észre, hogy a földbirtok hozaléka nem áll arányban a befektetett tőke kamatveszteségével s az ipari vállalatokba fektetett összeg a tisztességes kamatot távolról sem hozza meg, ezt senki sem figyelte, mert lázban égett az ország, külsőleg a jólétet árulta el minden s ez vezette félre a gondolkodni tudó emberiséget.

Most azonban, midőn hitelünk megcsappant, pénzforrásunk kimerült s nyakunkon ül a drágaság, tudjuk mérlegelni gazdasági életünk szegénységét. Külkereskedelmünk ijesztően csökkent; a máskor hires gabonakivitelünk pang. Állatexportunk jóformán semmi, ipari bebozatalunk pedig ezzel szemben a megdrágitott árak folytán messze tulhaladta exportunkat. A nagy kereskedő államokat nem renditi meg ugyan, ha a külkereskedelmi mérleg nem áll magasan, mert van elég aktiv fedezet, de nálunk Magyarországon igen megérezzük kereskedelmi életünk eme fonákját, mert itten megforditva áll a mérleg, mit legfényesebben igazol az, hogy a Francia tőke, mely évekkel oly erősen kinálkozott a magyar fővárosnak, most pedig teljesen kerül bennünket s ez oly megrázkódtatás pénzügyi életünkbe, hogy ennek veszteségeit évek során sem vagyunk képesek egyenlegbe hozni.

E pénzügyi zavarok okozói magunk vagyunk egyedül, mert mindig utvesztőben járunk s egyik baklövést a másik után követjük el. Magas ideáink vannak, tul számitjuk magunk s a pillanatnak élünk, nem nézzük a jövőt s az abban esetleg bekövetkezhető elemi csapásokat. Vidéki városaink egymás után szedik a milliós kölcsönöket bizonyos kulturális célok köpönyege alatt. S azzal senki sem törődik, hogy az egyedüli fedezet a reményteljes közpótado a 100 százalékot megüti. Villamos világitást óhajt olyan nagyközség, melyagyonterhelt lakossága a meglevő közterheket sem képes végrehajtó nélkül viselni.

Kimeritettük minden hitelünk teljesen s elvállalt kötelezettségeinknek megfelelni képesek nem vagyunk s lassanként hitelezőink rájöttek, hogy a közelmultbani hiteléletünk impozáns fejlődése jórészben tultengés volt s hogy az évről-évre jobban emelkedő váltótárcáinkban igen sok a selejtes anyag; ipar és kereskedelmi vállalataink szilárd árfolyama csak képzelt értéktöbbletet fejezett ki.

Pénzügyi zavarunk beálltának, valamint kereskedelmünk hanyatlásának oka egyedül az agrárpolitikában rejlik, mert ez akasztja meg a behozatalt és korlátozza a kivitelt, szóval letöri a konkurenciát csupán azért, hogy drágaságot teremtsen.

Ezt azonban nálunk senki sem akarja elismerni, pedig tanulhatnánk a hatalmas Németországtól mely a drágaság és tulspekuláció hátrányát régen felismerte s legnyomatékosabban: hét millió szavazólappal tiltakozott az agrár vámok ellen, mely tiltakozással rámutatott arra, hogy a kereskedelem hanyatlása, elviselhetetlen drágaság csak egy helytelen vámpolitika eredménye lehet csupán és nem felel meg a népjólétnek.

Pedig Németország már a vezető államok sorában van s egy kis pangás nem ingathatja ugy meg, mint bennünket, mégis igyekezik letörni a tulkapásokat; de mi magyarok, az alacsonyabb kulturáju és csekélyebb keresettel biró nép vállaira rakjuk az élelmiszerek, lakások stb. cikkek mostani horribilis árait, melyek ebben a tőke nélküli országban magasabbak, mint a hatalmas Németországban és a milliókban duskáló Franciaországban

Szégyenletes dolog bizony az, hogy a törvénycsináló uraink ahelyett, hogy az égető gazdasági és pénzügyi kérdések megoldásán fáradoznának, mindig a tülekedő pártpolitika üres mogyorójával játszanak a közérdek rovására.

Irta: *Süttő Károly*,
Tapolcza (Zalamegye.)

A vasmegyei műtörténelmi kiállitás előkészitése.

Élénk érdeklődéssel kisért ülést tartott tegnap délután a Vasvármegyei Műtörténelmi Kiállitás igazgató-választmánya a vármegyeház nagytermében. Az ülésen, melyen Békássy István dr. főispán elnökölt, megbeszélték az előkészités legsürgősebb munkálatait.

Békássy István dr. főispán üdvözölte a nagyszámu megjelent választmányi tagokat, majd Geiringer Zsigmond dr. ügyvéd, a kiállitás titkára terjesztette elő jelentését az előkészitő bizottság eddigi működéséről. Jelentette, hogy a gyüjtőiveket már beszerezték s ennek eredményeképen közölte a választmánynyal, hogy 64 kiállitó jelentkezett, akiknek kiállitandó tárgyaik két millió korona értéket képvisel. Az igazgatóság egyik legfontosabb teendője a kiállitandó tárgyak biztositása volt, ami nagy gondot adott a bizottságnak, mert kétséges volt, hogy sikerül-e egyáltalában biztositó társasággal tisztességes feltételek mellett megállapodásra jutni. Az utolsó pillanatban akadt egy kartellen kivül álló biztositó társaság, a Hungária, amely vállalkozott az üzlet megkötésére, kikötvén a biztositott összegből 1·25 százalékot (pro mill.) dijtételt, vagyis minden ezer korona után 1 kor. 25 fillér.

Tekintve, hogy óriási összeg biztositásáról van szó, a biztositási dij jelentékenyen megterhelné a kiállitás büdzséjét. Élénk vita indult meg a kérdés körül, ki fizesse a biztositási dijakat.

Az elnöklő főispán alkalmas propoziciót talált arra, hogy a kiállitás pénztára tulságosan meg ne terheltessék. Egyes kiállitók már jó előre felajánlották azt, hogy a reájuk eső biztositási dijakat ők maguk viselik. Ezt kellene lehetőleg általánositani. A választmány természetesen nem oktrojálhatja rá egy kiállitóra sem, hogy a tárgyak biztositását magára vállalja, ilyen irányu kérelemmel azonban hozzájuk fordulhat. — A kiállitott tárgyakat — és pedig tüz és betörés ellen — a bizottság egy összegben fogja biztositani s a választmány fölhalmozta az elnökséget arra, hogy felhivást bocsásson ki a kiállitókhoz, kérve őket; hogy a nagy költségekre való tekintettel, amely azonban az egyes kiállitót csak kis mértékben terheli, kiki viselje saját kiállitott tárgyainak a biztositását.

A kiállitott tárgyakat féltő gonddal fogja őrizni a bizottság. A rendőrség állandó embert fog odaállitani, állandó tüzőrség vigyáz a kulturházban, melyet Minimax tüzoltókészülékekkel szerelnek fel, detektivek ügyelnek a kiállitott műtörténelmi emlékek testi épségére s valószinüleg katonaságot is vezérelnek ki őrségre. A jövő hét folyamán, valószinüleg hétfőn a tüzoltóság kiküldöttjei megjelennek a kulturházban s akkor az esetleg szükséges óvóintézkedéseket foganatositják

A vasutak igazgatóságához kérvényt fognak intézni, hogy a kiállitás tartama alatt menetdijkedvezményeket adjanak. Nagy sulyt helyez a bizottság a reklamirozásra, melyet Budapest és a külföldre is ki fog terjeszteni.

Vasmegyében a jelentősebb pontokon fölkérnek egy-egy lelkes és tekintélyes férfit, aki a vidéket szervezni fogja.

A pénztári jelentés szerint a kiállitás eddigi bevétele 4430 korona, kiadása 1042 korona 69 fillér, vagyona 3387 korona 31 fillér. Ez az összeg előreláthatóan kevés lesz a folyó kiadások fedezésére s ezért felhatalmazta a választmány az elnökséget arra, hogy a kulturegyesület közgyülését hivja össze, amelyen azután a költségekre előleget kell kiutalni az egyesület pénzéből.

Kiállitandó tárgyakat egészen augusztus 20-ig lehet bejelenteni.

Itt jegyezzük meg azt is, hogy a a kiállitás rendezése miatt a Kulturmuzeum a kiállitás megnyitásáig zárva marad.

A Királyhágón és a két Vaskapun át

IV.

Este érkeztem Kolozsvárra, este indultam tovább Tövis-Piski felé. Másképp nem kaptam volna meg célomhoz a csatlakozást, a mi államvasutunk igen nagyterjedelmü egyik achillessarkát.

Nagy meleg volt. Fülledt volt a vasuti kocsi levegője is. Egyik oldalon nyitva hagytuk az ablakokat s egy darabig kinézegettem rajtuk, de nem láttam semmit, mert bár holdtölte volt, az égen lustán uszkáló felhők csak néha engedtek a holdnak egy-egy kicsit lekacsintani ránk. Igen mókázó kedvükben voltak odafönt. Nem volt mit tenni, ledültem. Próbáljunk aludni. Nagy nehezen el is szundikáltam. Egyszerre röppant dübörgésre és fojtó füstre ébredek és ugrom fel. Rögtön a nyitott ablakhoz kaptam, de már késő volt, tele volt az egész kocsi füsttel. A kolosi alagutón haladtunk keresztül s az alagutban összegyülemlett mozdonyfüst tódult be a kocsiba. Miheltt az alagutnak vége lett, rögtön kitártam az ajtót, ablakot, de még igy is nehezen szabadultam meg kellemetlen vendégemtől, a füsttől. Mikor a füst kiment, láttam, hogy egyedül vagyok a kocsiban. Utitársaim mind ott hagytak már. Igy eshetett meg olyan könnyen a befüstölés. Ez a kellemetlenség aztán el is kergette tőlem az álmot és megadással türtem a kocsi taszigalódását, meg a nagy meleget.

Valóságos jótéteménye volt, mikor Nagyenyed tájékán derengeni kezdett a hajnal, de ekkorra már ugy megtelett utassal a kocsi, hogy csaknem a polcra is került az utasból.

Leszámitva a Tövisen elácsorgott átszállással egybekötött jó másfélórás várakozási időt, a szép marosmenti vidék egészen lekötötte figyelmemet. Ennek a vidéknek minden talpalattnyi földje hemzseg az eseményektől, Hunyadi Jánostól egész a segesvári ütközetig ez az utvonal állandó viaskodás helye, utusák ágya.

Az egyik állomáson tipikus szász viseletü utasok szálltak föl és tereferéltek maguk közt a maguk nyelvén, mivel ülőhely nem volt, a legtöbb állva. Eközben az egyik elfoglalt, de üresen álló helyre odaszotyorodott egy szász leány. Ezenközben a hely előbbi gazdája visszatérve, látja, hogy helyét elfoglalták. Nekirudai amugy magyarmiskásan a bácsi, de alig jut tul a bevezetésen, fölugrik a szász lány és meglepő szép magyarsággal és kellemes hangon kér bocsánatot:

»Azért ne tessék haragudni. Én nem tudtam. Tessék, itt a helye!«

A mi bácsink hebegett még valamit, de biz torkán akadt a szó.

Megérkeztünk Piskire, ahol a legutolsó nagy katonai műveletet Bem apó hajtotta végre a 48 as szabadságharc vége felé. Feketébe öltözött, nem kurta, de mégis rövidszoknyás, fekete harisnyás, fekete bársony félcipellős, fekete posztó zsiráldi kalappal megtetőzött sima fekete fejkötős szász nő utitársaimat ott hagyva a vonaton, ujra vonatot cseréltem.

Célom ugyanis az volt, hogy a lehető legrövidebb utvonalon és utazással jussak az orsovai vaskapuhoz. Mikor ezt az utirányt kitüztem magamnak, halovány sejtelmem sem volt róla, hogy mielőtt az orsovai vaskaput meglátom, egy másik, talán kevésbé ismert, de talán épp oly nevezetes és hatalmas vaskaput fogok látni. Hiszen erről még a menetrendek is hallgatnak!

Szóval Piskin átültem a petrozsényi vonatra, hogy Őrváraljánban ujra vonatot cserélve jussak Karánsebesre.

Őrváraljáig a Sztrigy folyócska partján haladtunk. Utitársaim majd mind magyarok voltak és a napi teendőiket, bajaikat hánytákvetették meg: nem érdekelt. Sokkal jobban érdekelt, hogy délre mindinkább kibontakoztak az erdélyi havasok és pedig annak nem csekélyebb csoportja, mint a Retyezát. Szépen, tisztán látszott. Nem volt felette egy szemernyi felhő. Tiszta volt felette az ég.

A vonat vigan szaladt feléje.

(Folyt. köv.) *Sztrokay Lajos.*

Elejtett beszédek.

A. Mi ujság?

B. Egy érdekes dolgot intéztem el békésen.

A. Békebiró lett.

B. Igen, de mesés ügyben.

A. Maga olyan kiváncsivá tudja az embert tenni.

B. Bámuljon és ámuljon. Elmondom az esetet. A napokban egy öreg bácsi beállit hozzám. Kétségbeesés ült az arcán. Mi baj bácsi? Kérdem en. Van-e módja meghallgatni a panaszomat? replikáz ő. Beszéljen, beszéljen biztatom erre.

A. Most még jobban figyelek.

B. Az öreg folytatja tovább: »Hát kérem, a leányom az itteni »testgyakorló korbe« akarta magát felvetetni«. Ez ellen nem lehet senkinek kifogása, jegyeztem meg. Itt a bibi. Azóta a leányom folyton sir, sir és sir. Minden reggel a párnája könnyből azott. »Könnyben uszik két szeme pillája.« Könnyben uszik, könnyben lobicskolhat. Sirt már eleget, de többet nem lehet, azért jöttem ide. Lehetetlen!! Elmondom az ügyet. A gyülésen megjelentem en is, mert a leányom félt egyedül menni. Tetszik tudni én — schamesz vagyok itt. Nem akart tolakodni. »Nincs abban semmi, ha valaki schamesz.« Tisztességes kenyérkereseti forrás, nem él kenyérgondok közt, — vigasztalom. Nem igy gondolkodnak azok ott, jegyzi meg busan az öreg. Biztatom az öreget és bátoritom, most jó helyen van — beszélhet.

A. Nagyszerüen bánsz az emberekkel.

B. Megoldódott az öreg nyelve. Majd igy folytatja. Mikor a leányom előadja jövetelünk célját, felsivit ott egy, akinek elég söpörni valója van a háza előtt. »Egy schamesz« leánya is tag akar lenni«!! Hallatlan, hangzik, rettenetes, majd huzva egy schaáámesz, majd röviden kiejtve »schamesz« leánya is sportolni akar. Holnap meg a »kódis-biró« leánya, talán minden szolga leánya be akar lépni ide. Lemondunk, kilépünk, kiabálják vékony hangon. Legyen a schamesz leánya egyedül tag, elnök, titkár, jegyző, ami fő pénztárnok. Ugyis tudom, a pénzt akarja szedni. Mi schamesz leányával semmiféle egyesületben nem leszünk. »Szép is volna«, »Nem rossz«, »Borzasztó«, »Na még csak ez kellene«. »Jánosháza már sokféléről hires«, ki kell irni az ujságba, hogy egy schamesz leánya is a sportklubba akarja magát felvétetni. Van-e kenyérte egy schameszt[illegible] Persze leányom elkezdett keservesen sirni, én pedig kikisértem onnét, vigasztaltam, kérleltem, hogy csendesedjék. Mégis sem nyugodott meg. Hát ki az az alak, aki ugy beszélt ott? Ki? Magasan hordja most is az orrát. Most nem fér a bőrébe. Én tudom, mikor nagyon kicsiny volt még. Én tisztességes uton szerzem a kenyeret, nem csalok, nem zsarolok, nem hamisitok. Kenyérgondok közt élni nem szégyen, de piszkos uton szerzett vagyonnal dicsekedjék — akinek tetszik. Semmiféle rokonom nem pofozták fel, sem orozva, sem elölről, sem hátulról, sem mellről. A családom szegény, de becsületes és tisztességes«.

B. Mi lett a vége?

A. Jól van kgsitám — vigasztaltam, majd en alakitok most egy uj sportegyletet, »A Jánosházai Csónakázó-Egyletet«, majd beválasztjuk — jegyeztem meg ráadásul. A leánya lesz az elnök. Derült arccal, boldogan távozott az öreg s a dolog rendben van.

*

A. Na szomszédasszony, én nem adtam volna a leányomat olyan messze.

B. Tudja szomszédasszony, az én leányom jól nevelt, finomlelkü lény, nem tudott volna vele mindenki bánni, finom, intelligens, müvelt ember az ura, különben ma semmi sincs otthon. Ugy gondoltam, ha egy gazdag emberhez adom, aki müveletlen, durva — paraszt, elfogy a vagyona, mi marad a leányomnak? Egy durva paraszt — a férj. A müveltség — egy elfogyhatlan tőke.

A. Jó napot.

B. Jó napot.

Tüske.

Heti krónika.

— **Sorozás.** Aug. 12-én kezdődött a celldömölki járásban a sorozás s mint halljuk fényes eredménnyel. — Jánosházáról az első nap 22-nek mondotta ki a bizottság azt a felelmetes szót: »tauglich«. — Nemsokára fogjuk hallani »oktobernek elsején be kell rukkolni«.

Milyen Sümegen egy barátságos verseny. A Jánosházi F. C. ősz hó 11-én Sümegre ment hogy lejátsza a sümegiekkel lekötött barátságos football versenyt. A csapatot 1 (egy) ember várta az állomáson és elvezette egy sötét korcsma szobába (melyet ők öltözőnek csufolnak). A szoba kulcsa azonban nem volt meg és az miatt ugyis kimerült csapatnak zuhogó esőben kellett várakozni a kulcsra. Az öltözőben egy játékos feli-merte a sümegiek között a körmendiek játékosat s tovább vizsgálva kitünt, hogy 2 keszthelyi, 4 csabrendeki, 1 körmendi és *csak négy sümegi játszott.* A J. F. C ki sem akart állni, de tekintve a fenyegetően viselkedő közönséget kiállott és — győzött. A J. F. C a következő csapattal játszott.

Zoltán I.

Molnár I. Molnár II.

Magyar, Nagy. Weisz,

Havas, Zoltán II. Salzberger, Kiss, Kohn,

Az I. félidő 2:0 J. F. C. javára. A goalokat Salzberger és Havas rugták. A J. F. C. minden embere teljes tudásával játszott. A csatasor remek passzjátékával, a halfok gyönyörü kapcsolásaikkal, a bekkek remek szereléseikkel és felszabaditó rugásaikkal, a kapus pedig helyeskedésével és labdafogásával gyönyörködtette a közönséget. Az ellenfél játékosairól azt jegyezzük meg, hogy négy ember kivételével mind nagyszerü volt. Ez a négy ember volt »Sümegi« A második félidőben a biró egy lesállásból eredő goalt itélt meg, mire a J. F. C. levonul. Ezután történt [illegible] magát »uri közönség«-nek nevező nézők és az összesereglett játékosok rátámadnak a vendégcsapatra és csak dr. Havas ur erélyes közbelépése mentette meg a csapatot a bántalmaktól. Igy ujra győzött a jobb és a J. F. C. győzelmei sorában felveheti, hogy győzött »Zalavármegye plus Körmend válogatott csapata« ellen. Igy néz ki Sümegen egy barátságos football verseny.

Sajtóhiba. Lapunk mult heti számában megjelent »Királyhágó« cimü cikk ciménél kimaradt a »két« szó, »A Királyhágón és a két Vaskapun át« értendő.

Ingyenes balatoni kalauz. A Balatoni Szövetségnek most jelent meg az ingyenes balatoni kalauza. A szép képpel diszitett kalauzt a szövetség 60 ezer példányban nyomatja és osztja szét. 10 filléres bélyegdij mellett s csinos füzetet bárki megkaphatja a szövetség titkári hivatalnál Balatonfüredén.

Harminczadik házassági évforduló. Lélekemelő szép családi ünnepély folyt le Rozner József jánosházai nagybirtokos házában a héten. Ekkor ünnepeltek Rozner József és neje szül. Kohn Vilma szük családi körben harminc éves házassági évfordulójukat, melyen gyermekeik, illetve vejeik Sebestény Izidor pápoci körjegyző és neje Rozner Róza, Blau Jakab és neje Rozner Irén Wien, Löwy Kálmán bankár és neje Rozner Erzsi Pápa, Rozner Dezső London, Rozner Ferenc és unokájuk Sebestény István és László szép csokorral és ezüst- babérkoszoruval lepték meg őket. Az ünnepely a legmagasabb hangulatban benyult a késő éjjeli órákba.

Országos Istvánnapi ünnepély a margitszigeten. A Fővárosi Közmunkak Tanácsa augusztus 20-ra, Szentistván napjára átengedte a Margitszigetet a Gyermekszanatorium javára rendezendő ünnepélyre, oly kikötéssel, hogy a margitszigeti Istvánnapi közönség 1 koronás belépődijert az egész napi ünnepség minden programmszámában résztvehessen és külön dij sehsem szedhető. A szigeti közönség ennélfogva, amikor megváltja 1 K-ás jegyét, maris lerótta a Gyermekszanatorium iránti jótékonyságát is és azért dijtalanul vehet részt a Magyar Athlétikai Club páratlanul magyarányu sportversenyen, amelynek első része az ifjusági és szenior verseny lesz, mely már délelőtt fog a MAC. sportpályáján lefolyni. Tájékoztatást egész napon át a gyermekszanatórium központi igazgatósága ád (Stáhly utca 15. telefon 82-82 sz.) a belépőjegyeket a központi iroda külön bélyegköltség nélkül a rendelőknek telefonrendelésre is megküldi. Jegyek már is kaphatók valamennyi dohánytőzsdében, valamint a régi Nemzeti Szinház előtti pavillonban is egész napon át.

Eltörölt ünnepek. X. Pius pápa a mult évben motu propriót adott ki, amelyben »miután a kereskedelem és ipar megnövekedett, s igy a nagyszámu ünnepnap megtartása sok tekintetben nehézségbe ütközik« az ünnepek számát leszállitotta. A magyar püspöki kar előterjesztést tett a pápának, hogy a mai ünnepek számát a magyarországi speciális viszonyokra való tekintettel tartsák fenn. Erre az a válasz érkezett, hogy a pápa fenntartja elhatározását. A rendelkezés az ünnepek eltörlésére gyakorlati jelentőségü és csupán az ünnepek külső megülését korlátozza. Az eltörölt ünnepek: Karácsony, Husvét és Pünkösd másodnapja, Urnapja, Gyertyaszentelő Boldogasszony (február hó 2), Gyümölcsoltó Boldogaszony (március hó 25.). Kisasszony napja (szeptember 8.), valamint mindenféle ország, nemzet, egyházmegye, tartomány, község különleges védőszentjeinek fogadalomból, vagy szokásból származó ünnepe, — még ha egyházilag meg is volta[illegible] eddig erősitve és nyilvánosan is megültettek. Ezek az ünnepnapok az ünnepek jegyzékéből törlendők. A hercegprimás erről értesitette a püspökségeket. Az ünnepek eltörlését az esztergomi egyházmegyében október huszonhetedikén fogják az összes község templomainak szószékéről kihirdetni és magyarázni.

Mulatság. A Jánosházai Football Club 1912. evi augusztus hó 20-án (Szt. István nap) este 9 órakor Cabarettel egybekötött zártkörü táncvigalmat rendez.

Az utasok podgyásza. A Máv. igazgatósága rendeletet bocsátott ki az állomásfőnökséghez, amelyben elrendelte, hogy valamennyi személy- és gyorsvonatok utasainak podgyászát olyképpen ellenőrizzék, hogy az előirástól eltérő kézipodgyászokat a podgyászkocsiban kell elhelyezni.

A jó anyós. *Biró*: Önt az anyósa azzal vádolja, hogy ellopta az utiládáját.

Vádlott: Kérem, csak eldugtam, hogy el ne utazhassék.

Biró: No, ilyen szemtelen kazugság egész biró praksziso[illegible] alatt nem fordult elő.

Szerkesztői üzenetek.

J. K. Helyben. A jánosházai körorvos nem szedhet egy orvosi vizsgálatért többet, mint egy koronát. Ha többet kér, jelentsék fel a szolgabirói hivatalnál. Ha akkor is megy ha nem hivják s kér pénzt, ezt jelentsék a szerkesztőségnek. A betegpénztári panaszokról kérünk részletes leirást pontosan mindenről, akkor hozzuk.

NYILT-TÉR.

(E rovatban közlöttekért a szerkesztőség felelősséget nem vállal.)

Tájékozásul.

Az elemi iskola V. és VI. osztályát végzett tanulók csak az esetben vétetnek föl a *sümegi* polg. isk. második-, illetve harmadik osztályába, ha előzőleg . . . a magyar- és német nyelvből; továbbá: számtan-, mértan-, földrajz- és természetrajzból, tehát hat tárgyból a különbözeti vizsgát sikeresen letették. Valótlant állit tehát, aki azt mondja, hogy egy nálam jelentkező jánosházai szülőnek, a fentiektől eltérőleg, azt mondottam, hogy leányának a mértanon kivül mást nem kell tanulnia. Legjobban bizonyitja, hogy igenis kell készülnie az összes tárgyból, hogy a szóban levő leányka részére fivére a segélykönyvtárból hat könyvet vitt el, és pedig: természetrajz I.—II. rész, magy. nyelvtan, földrajz II. rész, számtan és mértan. Német nyelvtant pedig Pungor Irén jánosházai tanitónőtől kapott. Egyben azt is bizonyitom, hogy mindazok a tanulók, akiket Pungor Irén okl. polg. isk. tanitónő nálunk eddig levizsgáztatott, mind a fönt emlitett hat különbözeti tárgyból vizsgáztak, mert ettől eltérés nincs.

Sümeg, 1912. augusztus 15.

Cserny Mariska.
polg. isk. igazgatónő.

Gróf Erdődy Sándor erdészeti hivatala.

ÉRTESITÉS.

Az dorfai als erdő dukai szélén

1 ürm.³ tölgyforgács 3 korona.

Vátható minden kedd és pénteken.

Urodalmi erdőhivatal Jánosháza.

Tisztán

és világosan ugy kérje és fogadja el, ha szappant vesz, hogy

KOLOZSVÁRI
(HEINRICH-féle)

Glycerin szappan
Tojás „
Mandula „
Márvány „

A kolozsvári gyógyszappan-gyár azért lett világhirü, mert a legdrágább és teljesen ártalmatlan anyagból készíti szappanait.

Fogtechnikus Jánosházán.

Gutmann Lipót fogműtermtulajdonos **Győrből Jánosházára** érkezett fogtechnikai munkák felvétele végett. A legkitünőbb — amerikai módszer szerint készit:

Szájpadlás nélküli fogsorokat, soha ki nem vehető aranyhidakat, arany koronákat, csapfogakat és minden e szakmába vágó munkákat **évekik tartó jótállással** a lehető legjutányosabb árban.

Èpittetők figyelmébe!

Alulirottak a n. é. közönség tudomására hozzuk, hogy állandóan nagy raktárt tartunk

cementlapokból,

mindenféle szinben, épugy cementhidakból is. Elvállalunk cementkutépitést. — Jutányosan számitunk minden e szakmába vágó munkát. **A közönség bizalommal fordulhat hozzánk!**

Költségvetéssel bárkinek készséggel szolgálunk!

Perendi és Kiss

épitési vállalkozók, képesitett kőmives-mesterek, Jánosháza

Nyomatott Dinkgreve Nándor villanyüzemü könyvnyomdájában, Celldömölkön.